

عنوان مقاله:

نقش مداخلات حرکتی پایه در بهبود کیفیت توجه پیوسته و کاهش تکانشگری کودکان دارای علائم نارسایی توجه/بیش فعالی و بهنجار

محل انتشار:

کنفرانس ملی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیده بهار بنی کریمی - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

حبیب هادیانفرد - استاد بخش روانشناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

ربابه رستمی - دانشیار بخش تربیت بدنی، دانشگاه علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی از جمله اختلالات رشدی عصبی رایج در میان کودکان می باشد که می تواند مشکلات متعددی را در زمینه های گوناگون شناختی، اجتماعی و تحصیلی ایجاد کند. هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر مداخلات حرکتی پایه بر تکانشگری (شناختی و حرکتی) و توجه پیوسته بوده است. بدین منظور، 77 دانش آموز (گروه بهنجار 39 نفر و گروه بیش فعال 38 نفر) شهر شیراز (دامنه سنی 6 تا 12 سال)، به صورت هدفمند انتخاب گردیده و به صورت تصادفی، در دو گروه آزمایش و کنترل قرار داده شدند. گروه آزمایش در ده جلسه 30 دقیقه ای در برنامه مهارت‌های حرکتی پایه تمرین داده شدند و گروه کنترل تمرینی دریافت نکردند. به منظور مقایسه گروه های کنترل و آزمایش و مقایسه گروه های بیش فعال و بهنجار با یکدیگر، از روش آماری تحلیل واریانس طرح های تکراری مختلط استفاده گردید. نتایج نشان داد مداخلات حرکتی پایه می تواند در عملکرد کودکان بیش فعال و بهنجار در تکانشگری حرکتی و کودکان بهنجار در تکانشگری شناختی تأثیر معناداری داشته باشد؛ اما شواهدی مبنی بر این تأثیر در توجه پیوسته یافت نشد. همچنین مداخلات ذکر شده در میان کودکان با علائم بیش فعالی و بهنجار در متغیرهای نامبرده تفاوت معناداری ایجاد نکرد. بنابراین می توان گفت مداخلات حرکتی پایه به صورت کوتاه مدت می تواند نقش مثبتی بر کاهش تکانشگری حرکتی در هر دو گروه کودکان و تکانشگری شناختی در کودکان بهنجار داشته باشد.

کلمات کلیدی:

مداخلات حرکتی پایه، تکانشگری، توجه پیوسته، اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/718850>

